

Η ιστορία του Scrabble

Η ιστορία του Σκραμπλ (Scrabble), ενός από τα δημοφιλέστερα παιχνίδια στον κόσμο, ξεκίνησε πριν από πολλές δεκαετίες. Το εφηύρε ένας αμερικανός αρχιτέκτονας, ο Άλφρεντ Μόσερ Μπατς, ο οποίος όταν απολύθηκε το 1931 σκέφτηκε να ασχοληθεί με τη μεγάλη του αγάπη, τα επιτραπέζια παιχνίδια. Παρατήρησε πως όλα τα παιχνίδια δεξιοτήτων, όπως τον σκάκι, είναι αρκετά απαιτητικά για τον μέσο παίκτη. Έτσι αποφάσισε να εφεύρει ένα καινούριο, που θα βασίζεται στις γνώσεις αλλά και στην τύχη.

Προς το τέλος του 1931 είχε συλλάβει την κεντρική ιδέα του παιχνιδιού που ονόμασε *Λέξικο*. Μία συλλογή γραμμάτων, με τα οποία οι παίκτες έπρεπε να σχηματίζουν λέξεις. Η αξία του κάθε γράμματος προέκυψε με βάση τη συχνότητα εμφάνισής του στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας New York Times.

Το 1933 η αίτηση του Μπατς για την κατοχύρωση της εφεύρεσής του απορρίφθηκε, ενώ και οι μεγαλύτεροι κατασκευαστές παιχνιδιών της εποχής αρνήθηκαν την υλοποίηση της ιδέας. Τα επόμενα πέντε χρόνια, κατασκεύασε μόνος του περίπου 200 αντίγραφα, τα οποία πούλησε σε συγγενείς και φίλους. Το 1938 σκέφτηκε να προσθέσει στο παιχνίδι έναν πίνακα, πάνω στον οποίο θα τοποθετούνταν τα γράμματα με τη λογική ενός σταυρόλεξου, μετονομάζοντας το «Λέξικο» σε «Criss-Crosswords» (*διαγωνο-σταυρόλεξο* στα ελληνικά). Και αυτή η παραλλαγή, όμως, δεν είχε καλύτερη τύχη.

Μετά τις απανωτές απορρίψεις, ο Μπατς αποφάσισε να ξαναγίνει αρχιτέκτονας. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το Σκραμπλ παρέμεινε στο συρτάρι του, ως το 1948, οπότε τον πλησίασε ο Τζέιμς Μπρουνότ. Ήταν ένας από τους πρώτους παίκτες του *Criss-Crosswords* και πίστευε στην εμπορική αξία του παιχνιδιού. Ανέλαβε, λοιπόν, τη μαζική παραγωγή του, δίνοντας στον Μπατς ένα ποσό από κάθε πώληση.

Κάποιες τελευταίες παρεμβάσεις κρίθηκαν απαραίτητες από τον Μπρουνότ. Ξανασχεδίασε τον πίνακα των τετραγώνων, απλούστευσε τους κανόνες, του έδωσε νέο όνομα και την 1η Δεκεμβρίου του 1948 έλαβε το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για το Σκραμπλ. Το εμπορικό σήμα κατοχυρώθηκε 15 μέρες αργότερα.

Το πρώτο εργαστήριο του Μπρουνότ στήθηκε στο σαλόνι του σπιτιού του στο Νιούταουν του Κονέκτικατ. Προμηθεύονταν τα επιμέρους κομμάτια από διάφορους κατασκευαστές και τα συναρμολογούσαν οι ίδιοι. Αρχικώς παρήγαγαν 18 παιχνίδια την ημέρα, τυπώνοντας ένα - ένα τα γράμματα στα ξύλινα τετράγωνα. Κατά τη διάρκεια του 1949 πούλησαν 2.251 παιχνίδια, χάνοντας 450 δολάρια στην παραγωγική διαδικασία. Με αυτό τον τρόπο συνέχισαν και τα επόμενα χρόνια, χάνοντας σημαντικούς οικονομικούς πόρους.

Το 1952 ήταν έτοιμοι να εγκαταλείψουν την προσπάθεια. Εκείνη τη χρονιά, ο Τζακ Στράους, πρόεδρος του «Macy», ενός από τα μεγαλύτερα πολυκαταστήματα στον κόσμο, γνώρισε στις διακοπές του το Σκραμπλ κι ενθουσιάστηκε. Αποφάσισε να το προωθήσει και μέσα σ' ένα χρόνο το Σκραμπλ άρχισε να πουλά 6.000 κομμάτια την εβδομάδα. Μη μπορώντας να ανταποκριθεί στη ζήτηση, ο Μπρουνότ πούλησε τα δικαιώματα στην κατασκευάστρια εταιρία «Selchow and Righter», μία απ' αυτές που είχαν απορρίψει παλαιότερα το παιχνίδι.

Το 1953 η τρέλα του Σκραμπλ «κυρίευσε» την Αυστραλία, όπου το λάνσαρε η *J.W. Spear & Sons*. Το 1968 η αυστραλιανή εταιρία αγόρασε τα δικαιώματα για όλο τον κόσμο, τα οποία από το 1994 βρίσκονται στην κατοχή της *Mattel Inc*.

Το πρώτο Πρωτάθλημα Σκραμπλ διοργανώθηκε το 1991 στο Λονδίνο. Ο Τζέιμς Μπρουνότ δεν ζούσε για να πάρει αυτή την ικανοποίηση. Πέθανε τον Οκτώβριο του 1984, σε αντίθεση με τον Άλφρεντ Μπατς, που έφυγε από τη ζωή τον Απρίλιο του 1993, απολαμβάνοντας ως τα βαθιά του γεράματα το παιχνίδι που ο ίδιος είχε εφεύρει.

